בסוד שיח

שאול שרי

"אנו חוקעים לעצמם סכין בגב"

מנהל אולפנת "בני־עקיבא", "שאת אברהם", עדי, חיים פרינס (בעבר ראש המחלקה לשליחות וכותארם ב"בני־עקיבא" עלמי וראש מחלקת הנוער בה"בני־עקיבא") קובל על אינפלציית המשרות והתינוכים ברוח הציונות הדתית, מה שמקשה על קיומם המשך אחזם לתלמידים כדי להישרד. פרינס יוצא כאן במאמר נגד תופעה הזאת ודבריו מובאים כאן בשלמות ללא שינוי.

"בריחה ידועה מהשבר בין סוגי יהודי לחברי, שביהם מתחנכים עסקים רק לאחר בריכה מדי קיצה של השנת בלבלי מסודר, ואז החלטה וכיוצא. אלא שחבר פותח עסקים שלא ויו במקום קודם, משתמש ברציונות ציבוריים ושהוא אפיקים מרכזיים ורשים ומשקיעים, ואילו המחר היהודי שואל אילו עסקים יישנם בימים הסמוך, ואם כבר יש שניים שלושה עסקים כאותו הסוג, הרי אומר להם: אם לשלושה יש פרנסה הרי גם לי יש תוכיח, וכראוי לי לפתוח עוד עסק באותו הסוג. והתוצאה היא שגם לו, גם לשלושה לא תהיה הפרנסה כלל, ואילו החבר עם הרעיון החדש יצליח וישגשג.

כיוון מערכתית תופעה של הקמת מוסדות וחינוך רחבים ציונים לאומי תחת כל עץ רענן ונראה שאם יוסי יותר עניים יהיו יותר מוסדות.

קשה למצוא היום יישוב, שלעניים קרובות אף לא קיבל עידוף מעבר של עיר, שאין לכרבניהו לחנוים לחוקים בו מוסד ישיבתי, אולפנה, משקי של נוער, משקי של צבירה, משקי של אמ"ת, יסודי, תיכונה או תיכון. חיובים למצוא יותר מיוחדים מהמוסד שנמצאת אצל השכנים אך לפני שנה שנתיים.

שרוף המערכות אף נבה. כיוון, שאם אנו לא נקים את המסד, הרי בוודאי שיקומו מוסדות של ש"ס, ואי לו, לא עלינו, יחספו לנו את הילדים.

לא חסרים מקומות בהם במרוכז של קילומטרים ספורים, יש ישיבה תיכונית, עוד ישיבה ברשה בוקר מה, בית ספר תורני, אולפנה, צבירה, וכולם מתחרים על אותם הורים. זה המצב כשאין אמצעים לוחדים. כשיש הורים בעלי אמצעים, אנו מוצאים גם חמישה מוסדות חינוך יסודי רחוי באותה השכונה.

כל בר דעת המבין הן בחינוך הן בכלכלה יודע שאין זו אלא כשחיזה של ולווייתנים אל חוף הים כדי לא לחזור ממנו. כל בר דעת מבין שהחינוך יהי קיים רק אם יהיו בישוב תלמידים ומוכלסות, רק אם יהיה ציבור תלמידים גדול כדי לאפשר פיתוח מג־ מות וחנוך לנוער על פי דרכו.

אך אין הרבר מוצג מהמשך והתהליך של הורעד לדעת.

למה שלא נקים מוסד משלנו, למה שהילדים יי־ עו בבוקר לבית הספר, מה רע אם יהיה בית ספר בש כונתנו?

המחר היהודי שהולים לפתוח עסק למרות חש לושה לפניו, לא בזע העניין לעסוק ולא הבין שהם בזבוזת כספים בבנק וכי כלפי חוץ הראו שעלם כמנהגו נוהג, הוא לא העלה על רעתו, להתמודד עם משהו שקורה היום, משהו יצידתי שיפתח אפיק לבע־ מה בטוח.

גם אנו חשאים בדרך בה אנו הלכים, דבר שאי נה הכמה, אינגה בלכלית, דבר שאינה מאפשרת נ־ תן חינוכי. אנו תוקעים לעצמנו סכין בגב.

וזן חינוכי.

אך יש פתרונות בחינוך. מנהלי ראשי המוסדות הלכים ומשתדרים כמותרים, בבירותיים כותבי תו כניות, בזכלכים בדיבשות וזלות, בכייסי תרומות, במשווים לירידים", בבעלי עניין אצל פוליטיקאים שיטיעי למצוא מקיף תקציבי מתאים, כדי שנוכל לשחוד ולהושיט את האוזרים.

כבר עתה מוסדות החינוך שלנו אינם מתבזב־ בלבד אלא מאלצים קיימנות, נופשניים, שבתות ותן, שבתות בר מצוות, והתחנות בתיירות חינוכית הולכת ונברות. אלא שאנו שוכחים שזו בעצם פע־ לות של בזוק בדיוק, של בדיעבד, של אנרגיה שאר מחה היתה להיות מכוונת לחינוך. אל מצב שלא היה בעבר.

בעוד שמסביבנו מקימים מוסדות ענק של שבע מאות או תשע מאות תלמידים ויותר, ומקימים סוף רמקסים, סוף מגרשים, בתים, קניונים, מגרש אוטרים, עזראלים, נרגע קניונים, הרי אנו מקימים וחניות מכולת ומתפללים שהם יהיו מוקד כזה כמו חקנגלומרטים האורחים והיעילים בשכונה."

נשמע לעניין.

המיסיון הזם בקהילות הליטאים

את המיסיון הזה שמעתי מכמה כיוונים. תמציתה הרב שמשון רפי פינקוס זצ"ל, שנהג יחד עם רעייתו ובעו בתאוצת־דרכים מסוך לזב המסה בדרכם לאשפ קים - נגלה בקולם לילה לביתו. ומה היה בחלום "ה נעתי לביתו־דין של מעלה ומצאתי שלושה חיינים שאני מכירם. הם פסקו את ריני לנצחון, אולם, מרי בתי לעשות לנפשי, והודעתי כי איני מסכים ללכת לגדעון כאשר מצבו של עם־ישראל הוא בכי רע.

ואז אמרו לי שמספר שני עד תשעה באב יתלו שיניים מרוחקי־לכת וכי תשעה באב תשנה יהיה שונה מהכלית מכל אלה שקרתו לנו, אלא שלא כולם יכו להשמיד לדעת הזה."

החלום הזה שיבע הני מרינה ונמען כי חלם אותו גיסו של הרב פינקוס זצ"ל, הלא הוא הרב אליהו מן גבר־ברק.

התעניינתי אצל מקורבו של הרב מן ואז התברר לי כי הוא לא ידע מה רוצים ממנו. ולמה לחלום עליו את החלום הזה. כשבאה הכחישה מפורשת מפי סוד החלום, נסען שהחלום היה נאמן ביותר של הרב פינקוס, הוא אברהם ריישק, חבר מועצת אופקים וק־ סטן ירוע בדיום הארץ של "דגל התורה". סילפנתי לו, אברהם ריישק והוא יהודי חביב הכתוש את הסך פוד מכל וכל והמעיט כי אין לו שום שייכות לחלוי מות בכלל ולחלום הזה בפרט.

מסתבר שאיזה מה פורה המציא את החלום תוך שימוש ביני כשבנויה אימה, כדי לקדם מסרות. כך סיפר לי ידיד בדיום הארץ של "דגל התורה". סילפנתי לו, אברהם ריישק והוא יהודי חביב הכתוש את הסך פוד מכל וכל והמעיט כי אין לו שום שייכות לחלוי מות בכלל ולחלום הזה בפרט.

מסתבר שאיזה מה פורה המציא את החלום תוך שימוש ביני כשבנויה אימה, כדי לקדם מסרות. כך סיפר לי ידיד בדיום הארץ של "דגל התורה". סילפנתי לו, אברהם ריישק והוא יהודי חביב הכתוש את הסך פוד מכל וכל והמעיט כי אין לו שום שייכות לחלוי מות בכלל ולחלום הזה בפרט.

ביה"ד לערעורים על החלטות בתי הדין המיוחדים לגיר

הרב הראשי לישראל ונשיא בית הדין הגדול, הג־ ר"מ לאו שלוש"א, השלים למנות הרכב מיוחד של דיינים בבית הדין הרבני הגדול, שיהיו בית הדין לע־ רעורים על פסקי דין של בתי הדין המיוחדים לגיור.

בפסהב ששלח הרב הראשי לדייני בית הדין המיוחד לגיור כותב הגר"מ לאו: "באתידנה נדון בבית הדין הרבני הגדול, ערעור על גיור שנעשה שאני מבתי הדין המיוחדים לגיור. הערעור הגיע לבית הדין הגדול, בעקבות פסיקה קודמת של בית הדין הרבני האזורי, באותו עניין. במהלך הדיון החבדר, שלא נקבע בית דין לערעורים, שכו יוכלו לערער על פסקיהן של בתי הדין המיוחדים לגיור."

בראש הרכב בית הדין לערעורים יעמוד הרה"ג שלמה דיכובסקי שליט"א ויהיו חברים בו: הרה"ג ו.ב. גולדברג שליט"א והרה"ג ע. ברשלום שליט"א.

בית הדין הגדש לערעורים, יאפשר עתה לכל אלה־המבודים כי בתי הדין לגיורי־מקילים מדי - להר עמיד במבחן את מעמדותיהם.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

"למחרת אשחרר אותך"

בין השנים התש"א והתשכ"ב לא היתה כלל מחר צה מפרידה בין גברים לבין נשים בבתי־הכנסיות במידון. בהידעה מחצה נמנעו רבים וטובים מלנסוע למידון. בתשכ"ב קמה המחיצה בסיוע של "סידות צניעות" מיוחדת במינה.

וכך סיפר הרב דוד "סבדוב־הלחמי, רב בית־ כנסת "חסדא" בבני־ברק:

באחד מימי תשכ"ב פנש האדמו"ר מגור בעל "בית־ישראל" זצוקל"ה את ר' אליעזר־ליפמן בכינוינו בדיחל, ר' לוזר היה מהלוחמים התקיפים ביותר בע־ ניייני צניעות ולא היה עושה הנחות לאיש. שאל אותו בעל "בית ישראל": "מן מה יהיה הסוף, לא יוכלו לנסוע למירון?" השיב לו ר' לוזר: אני שותר שכא המשמרת תעצור אותי אם אקים בזדר ה"ציון" מחי צה ללא תיאום עם הגרמים המוסמכים. אמר לו האד־ מו"ר מגור: "יתכן באמת שיעצרו אותך אבל אני לומדת אשורי אחרי".

משה־בית ישראל", קדוש עליון, ובכמיה, לקח את ר' לוזר בדיחל בשפר כתוב וחתום. ניים משאיות וקר־ שים ומספר אברכים בעלי שרירים ויצא למירון. כזה ניעם למקום, בצפור, מנע מהם השומר על האתר לעשות צרוזתיו הילוגומיים: סימן ר' לוזר לאברכים הממשלתיים הילוגומיים: סימן ר' לוזר לאברכים לזהרג את השומר והללו ללא הרבה אומר ודברים כפתו אותו והציבו עליו שמירה. ר' לוזר ועדיין נב־ נסו לאוהל ציון הרשב"י, והקימו מחצה חזקה ויציבה. ומשכילו מלאכתם שיוצרו את השומר.

השומר מלא זעם, חיפש את הטלפון הראשון הזד־ זיק את המשמרת. השומרים מיהרו להגיע ועצרו את ר' לוזר בדיחל בדת וכיוון. למחרת בבוקר, כפי שהוב טיח ה"בית ישראל" בקרא ר' לוזר למשל מעצרים והלה הודיע לו כי הוא משוחרר. יותר לא השתרר ולא הזמין עליידי המשמרת למסור עדות.

לר' לוזר לא היה משלם שמץ של מידע מי עמד מאחורי שחרורו ובידר האדמו"ר מגור נדע מראש כי למחרת המעצר ישוחרר.

תיק מסמכים ו־14 אלף חלר

יהודי בשנות ה־80 לחייו שהגיע לזוכן ספרי קה"ת. ("קרני הוד תורה" - הב"ד) לחידי הספרים הבינלאומי, השאיר תיק ובו כתבי יד רבים שאבין, מצאצאי האדמו"ר בעל ה"צמח צדק" - מסר לו לשי עורך בערו, משהו חושם אותו. נראה היה שהקשיש מתחבט ומתלבט. הוא המשיך בדרכו ולאחר כרבע שעה חזר שוב, אך בכל זאת משהו מנע ממנו לגשת לרוכן. ביום שלישי האחרון הגיע הקשיש שוב לדר לרוכן. הפעם היה בידיו תיק אפור כבד. כשזה כן הב"ד, והפעם היה בידיו תיק אפור כבד. כשזה מולה סביב התיכון פותח. פנה הפעיל אל היהודי המבוגר ושאלו באם הוא יכול לעזור לו, לזקל עליו.

היהודי החל לספר שהוא פלים שזאב שעבר את היד זאת עדכם.

ח"י רחל בחוק ומעשה

כבר כתבתי בשבוע שעבר (בינום רביעי) כי ערב חי בדיוקה אישית כדי לאמת את סגולת ה"18 דר סל", והדברים נמצאו מבוססים.

ולקודאנו בחג ששי ישנה סגולה עתיקה ופדסמה ב"תצוזה" בשנין של שלי פדיקש) האומרת כי כל הנודב ח"י רוחל (כל רוחל שווה 3 לישר) לכבוד ולד כות בבי שמעון ברייזקאי, של מיץ עבדים או יין (בר כת הנמן) כדי להלקם לבאים לציון הרשב"י במירון, הוא נזקק לישועה בבנים או ויוזג - בקשתו תיענה.

המקרים שסיפרו לי להוכחת אמיתות. הסגולה היו רזוקים ממני, אף שנמצאו בנסיבים. והנה עוד ל"ג בעומר, נודע לי על שניים מידידי הטובים שנוטעים למידון הזשפתעה", משום שהם לא ברזיל מהנוסעים לציוני צדיקים, ואז נתברר לי, כי הם מבקשים לקיים את הנדר של "לוזקת "ח' רוחל". לשניים נולדו בנות לאחר שנים שנשתתיהם התקשו להרות. לדב ריהם, בעקבות הנדר הנ"ל, שתי הנשים שלהם נפק ד־.

השניים רזוקים גם מסיפורי סגולות ובכל זאת נימו והצליחו.

ופרסם בשם האדמו"ר מסולנה שליט"א: "ובאמת מודידע לנו נפקדנו מאות רבות. בזדע של קיימא ומ־ עובבי שידוכין בעזהי"ת.

הנוסף האדמו"ר שליט"א: חשוב לעזדר כי ברכת בזרא מרי הנפן רעל הנפן הם עצמם מסוגלים לעניי־ נים אלו בסמוך בוזהר הקודש על הפסוק "אוסרי לגפן עירה", וכן הוא במדרש "אוסרי בחה לים על הפסוק "אשתך בכנפן פוריה", וכן בית מאורת לכל שלמה" ובעזר מקומות רבים.

עורכת המוסף: נעמי גולן